TRIBUNALENS BESLUT (fjärde avdelningen)

den 24 mars 2011 *

I mål T-36/10,

Internationaler Hilfsfonds eV, Rosbach (Tyskland), inledningsvis företrädd av H. Kaltenecker, därefter av R. Böhm, och slutligen av Kaltenecker, advokater,

sökande,

med stöd av

Konungariket Danmark, inledningsvis företrätt av B. Weis Fogh och V. Pasternak Jørgensen, därefter av Pasternak Jørgensen, C. Vang och S. Juul Jørgensen, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient,

* Rättegångsspråk: tyska.

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av P. Costa de Oliveira och T. Scharf, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 9 oktober 2009 respektive den 1 december 2009 varigenom Internationaler Hilfsfonds nekas fullständig tillgång till handlingarna rörande avtalet LIEN97 2011,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden I. Pelikánová, samt domarna K. Jürimäe (referent) och M. van der Woude,

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

1 I artikel 7.1 och 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43) föreskrivs följande:

”1. En ansökan om tillgång till en handling skall behandlas skyndsamt. …

2. Om ansökningen helt eller delvis avslås får sökanden inom 15 arbetsdagar efter att ha mottagit institutionens besked ge in en bekräftande ansökan till institutionen med begäran om omprövning.”

2 Artikel 8 i förordningen, med rubriken ”Behandling av bekräftande ansökningar”, har följande lydelse:

”1. En bekräftande ansökan skall behandlas skyndsamt. Institutionen skall inom 15 arbetsdagar efter det att en sådan ansökan registrerats antingen bevilja tillgång till

den begärda handlingen och ge tillgång till den i enlighet med artikel 10 inom samma tidsfrist, eller skriftligen ange skälen för att ansökan helt eller delvis har avslagits. Om en ansökan helt eller delvis avslås skall institutionen underrätta sökanden om de rättsmedel som finns, nämligen att väcka talan mot institutionen och/eller framföra klagomål till ombudsmannen enligt de villkor som anges i artikel [263 FEUF] respektive [228 FEUF].

2. I undantagsfall, t.ex. om en ansökan avser en mycket omfattande handling eller ett mycket stort antal handlingar, får den tidsfrist som anges i punkt 1 förlängas med 15 arbetsdagar, förutsatt att sökanden underrättas på förhand och att utförliga skäl anges.

3. Om inget besked ges av institutionen inom den föreskrivna tidsfristen, skall ansökan anses ha avslagits och sökanden skall ha rätt att väcka talan mot institutionen och/eller framföra klagomål till ombudsmannen i enlighet med relevanta bestämmelser i [EUF-]fördraget."

Bakgrund till tvisten

3 Sökanden, Internationaler Hilfsfonds eV, är en icke-statlig organisation bildad enligt tysk rätt, som är verksam inom området för humanitärt bistånd. Den 28 april 1998 undertecknade Internationaler Hilfsfonds eV och Europeiska gemenskapernas kommission avtalet LIEN 97-2011 (nedan kallat avtalet) om medfinansiering av ett medicinskt biståndsprogram som Internationaler Hilfsfonds eV anordnade i Kazakstan.

4 Den 1 oktober 1999 hävde kommissionen ensidigt avtalet, varefter kommissionen den 6 augusti 2001 informerade Internationaler Hilfsfonds eV om sitt beslut att återkräva ett visst belopp som utbetalats till denna i samband med att avtalet verkställdes.

5 Den 9 mars 2002 lämnade sökanden in en ansökan hos kommissionen om att få tillgång till handlingarna rörande avtalet. Efter det att ansökan delvis beviljats, ansökte sökanden genom skrivelse av den 11 juli 2002 till kommissionens ordförande om fullständig tillgång till handlingarna rörande avtalet. Eftersom sökanden inte beviljades fullständig tillgång, ingav den ett klagomål till Europeiska ombudsmannen, vari kommissionens beslut att inte ge sökanden fullständig tillgång till handlingarna rörande avtalet påtalades. Klagomålet registrerades som ärende 1874/2003/GG.

6 Efter ett förslag till rekommendation av den 15 juli 2004 från ombudsmannen till kommissionen och ett detaljerat yttrande som kommissionen skickade till ombudsmannen den 12 och den 21 oktober 2004, fattade ombudsmannen ett slutligt beslut i vilket han, genom en kritisk anmärkning, konstaterade att den omständigheten att kommissionen inte angav några giltiga skäl som kunde motivera varför sökanden nekades tillgång till flera handlingar rörande avtalet, utgör prov på undermålig administrativ handläggning.

7 Den 22 december 2004 tillställde sökanden kommissionens ordförande en ny ansökan om fullständig tillgång till handlingarna rörande avtalet, på grundval av ombudsmannens slutliga beslut av den 14 december 2004. Kommissionen besvarade ansökan i skrivelse av den 14 februari 2005, varigenom kommissionen beslutade att inte ge sökanden tillgång till andra handlingar än de som redan hade lämnats ut.

8 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 11 april 2005 väckte sökanden talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 14 februari 2005, vilken tilldelades målnummer T-141/05. Sedan kommissionen framfört en invändning om rättegångshinder enligt artikel 114.1 i tribunalens rättegångsregler, avvisade förstainstansrätten talan i dom av den 5 juni 2008 i mål T-141/05, Internationaler Hilfsfonds mot kommissionen (ej publicerad i rättsfallssamlingen).

9 Sökanden överklagade domen med stöd av artikel 56 i domstolens stadga. Genom dom av den 26 januari 2010 i mål C-362/08 P, International Hilfsfonds eV mot kommissionen (REU 2010, s. I-669), upphävde domstolen den ovannämnda domen av den 5 juni 2008, International Hilfsfonds eV mot kommissionen, ogillade invändningen om rättegångshinder framställd av kommissionen vid tribunalen och återförvisade målet till tribunalen för avgörande av sökandens yrkanden om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 14 februari 2005, att avslå Internationaler Hilfsfonds eV:s ansökan om tillgång till de aktuella handlingarna. Det till tribunalen återförvisade målet, med referensnummer T-141/05 RENV, är för närvarande föremål för prövning.

10 I skrivelser av den 28 och den 31 augusti 2009 inkom sökanden med en ny ansökan om fullständig tillgång till handlingarna rörande avtalet.

11 Kommissionen besvarade den nya ansökan om fullständig tillgång till handlingarna rörande avtalet i skrivelse av den 9 oktober 2009. I sitt svar angav kommissionen att den – med beaktande av den tid som förlupit sedan dess beslut avseende sökandens ansökan av den 22 december 2004 om fullständig tillgång till handlingarna i akten, som är föremål för talan i mål T-141/05 – hade företagit en ny prövning av varje handling i ifrågavarande akt som inte hade lämnats ut, och att kommissionen, vid utgången av denna prövning, hade beslutat att bevilja sökanden en större, men inte fullständig, tillgång till nämnda handlingar.

12 I skrivelse av den 15 oktober 2009, registrerad av kommissionen den 19 oktober 2009, begärde sökanden att kommissionen skulle ompröva svaret av den 9 oktober 2009 avseende sökandens nya ansökan i skrivelser av den 28 och den 31 augusti 2009 om fullständig tillgång till handlingarna rörande avtalet.

13 Den 10 november 2009 förlängde kommissionen den frist inom vilken den ska besvara sökandens ansökan av den 15 oktober 2009 till den 1 december 2009.

14 I skrivelse av den 1 december 2009, vilken nådde sökanden den 2 december 2009, uppgav kommissionen inledningsvis att, eftersom sökandens ansökan fordrade prövning av flertalet relevanta handlingar och eftersom diskussionen i ämnet med de andra avdelningarna inte hade avslutats, hade kommissionen dessvärre inte möjlighet att lämna ett slutligt svar på ansökan. Vidare lade kommissionen till följande:

”I enlighet med artikel 8.3 i förordning … nr 1049/2009 har ni rätt att väcka talan vid tribunalen eller framföra klagomål till ombudsmannen. Svarsskrivelsen är i varje fall nästan färdig, ni kan därför räkna med ett detaljerat svar från kommissionen inom den närmsta tiden. … Beslutet kommer att meddelas snarast möjligt. …”

Förfarandet och parternas yrkanden

15 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 1 februari 2010 väckte sökanden nu aktuell talan mot kommissionens beslut bestående av skrivelser av den 9 oktober 2009 och den 1 december 2009.

16 Den 5 maj 2010 inkom kommissionens svaromål till tribunalen, med en begäran att tribunalen skulle fastställa att det saknas anledning att döma i saken samt en begäran att tribunalen skulle vidta åtgärder för processledning.

17 I skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 20 juli 2010, har sökanden, i enlighet med artikel 48 i rättegångsreglerna, åberopat nya grunder för att i argumentationen i den aktuella talan lägga till argument som anses likna dem som upptagits i tribunalens dom av den 7 juli 2010 i mål T-111/07, Agrofert Holding mot kommissionen (ej publicerat i rättsfallssamlingen).

18 Genom beslut av ordföranden på tribunalens första avdelning av den 24 augusti 2010, tilläts Konungariket Danmark intervenera till stöd för sökandens yrkanden.

19 Med anledning av tribunalens begäran om upplysningar, i vilken parterna i förfarandet uppmanas att till tribunalen inkomma med eventuella observationer och slutsatser av domskälen och domslutet i tribunalens dom av den 19 januari 2010 i de förenade målen T-355/04 och T-446/04, Co-Frutta mot kommissionen (REU 2010, s. II-1), vad beträffar sökandens berättigade intresse av att få saken prövad efter det att beslutet antogs den 29 april 2010 och efter det att talan väcktes i mål T-300/10, inkom nämnda parter med sina svar inom den föreskrivna tidsfristen.

20 I sin svarsskrivelse av den 14 oktober 2010 har sökanden hävdat att den har ett fortsatt berättigat intresse av att få saken prövad i nu aktuellt mål och att tribunalen – om den skulle göra en annan bedömning –, med hänsyn till omständigheterna i förevarande fall, ska förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader.

21 Kommissionen har i sin svarsskrivelse av den 14 oktober 2010 bland annat hävdat att sökanden förlorade sitt berättigade intresse av att få saken prövad i nu aktuellt mål när den väckte talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 29 april 2009.

22 Konungariket Danmark har i sin svarsskrivelse av den 15 oktober 2010 inte yttrat sig avseende sökandens berättigade intresse av att få saken prövad.

23 Sökanden har, med stöd av Konungariket Danmark, yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 9 oktober 2009 respektive den 1 december 2009, ”i den del sökanden därigenom inte ges tillgång till icke utlämnade handlingar” rörande avtalet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

24 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

— avvisa talan,

— för det fall tribunalen bedömer att talan väckts mot ett tyst avslag, avvisa talan på grund av avsaknad av föremål, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

25 Vad beträffar de faktiska omständigheter under vilka de två angripna besluten har antagits, är det ostridigt att skrivelsen av den 9 oktober 2009 tillställdes sökanden som svar på vederbörandes nya ansökan i skrivelser av den 28 respektive den 31 augusti 2009 om fullständig tillgång till handlingarna rörande avtalet. Det är vidare ostridigt att skrivelsen av den 1 december 2009 tillställdes sökanden efter det att denna skickade in sin ansökan av den 15 oktober 2009.

26 I övrigt konstaterar tribunalen – såsom sökanden själv uttryckligen har hävdat och utan att det har bestritts av kommissionen – dels att sökandens skrivelser av den 28 och den 31 augusti 2009 tillställdes kommissionen i enlighet med artikel 7 i förordning nr 1049/2001, och därför tillsammans ska betecknas som ”ursprunglig ansökan” i den mening som avses i nämnda artikel (nedan kallad ursprunglig ansökan), dels att sökandens skrivelse av den 15 oktober 2009 tillställdes kommissionen i enlighet med artikel 8 i samma förordning och därför ska betecknas som ”bekräftande ansökan” i den mening som avses i nämnda artikel (nedan kallad bekräftande ansökan).

27 Med beaktande av det ovan anförda finns det först anledning att bedöma dels huruvida sökandens yrkanden om ogiltigförklaring riktade mot kommissionens beslut i skrivelse av den 9 oktober 2009 kan prövas i sak, dels om sökanden har ett berättigat intresse av att få yrkandena om ogiltigförklaring riktade mot kommissionens beslut i skrivelse av den 1 december 2009 prövade i sak.

Huruvida yrkandena riktade mot kommissionens beslut av den 9 oktober 2009 kan tas upp till sakprövning

28 Om det är uppenbart att talan inte kan tas upp till prövning kan tribunalen enligt artikel 111 i rättegångsreglerna fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling.

29 Tribunalen finner att handlingarna i förevarande mål innehåller tillräckligt med upplysningar och beslutar därför, med tillämpning av denna bestämmelse, att utan ytterligare behandling avgöra huruvida yrkandena riktade mot kommissionens beslut av den 9 oktober 2009 kan tas upp till sakprövning.

30 Enligt lydelsen i artikel 263 sjätte stycket FEUF ska talan om ogiltigförklaring väckas inom två månader från den dag då den angripna åtgärden offentliggjordes eller delgavs klaganden eller, om så inte skett, från den dag då denne fick kännedom om åtgärden, alltefter omständigheterna. I enlighet med bestämmelserna i artikel 102.2 i rättegångsreglerna ska denna tidsfrist förlängas med tio dagar med hänsyn till avstånd i samtliga fall.

31 Enligt fast rättspraxis utgör denna tidsfrist för att väcka talan tvingande rätt, eftersom den upprättats för att säkerställa tydlighet och säkerhet i rättsliga situationer och för

att undvika diskriminerande eller godtycklig behandling i rättsliga förfaranden. Det ankommer på unionsdomstolen att, ex officio, granska om denna frist har iakttagits (domstolens dom av den 23 januari 1997 i mål C-246/95, Coen, REG 1997, s. I-403, punkt 21, och förstainstansrättens dom av den 18 september 1997 i de förenade målen T-121/96 och T-151/96, Mutual Aid Administration Services mot kommissionen, REG 1997, s. II-1355, punkterna 38 och 39).

32 I förevarande fall är det ostridigt att sökanden uppmanade kommissionen, i sin bekräftande ansökan av den 15 oktober 2010, att ompröva det svar på sökandens nya ansökan som ges i skrivelsen av den 9 oktober 2009. Utan att det finns anledning att fastställa exakt vilken dag sökanden delgavs eller rent av underrättades om skrivelsen av den 9 oktober 2009, ska därför nämnda delgivning eller nämnda underrättelse uppenbart anses ha kommit till stånd senast den 15 oktober 2010, den dag då sökanden upprättade sin bekräftande ansökan.

33 Vidare har sökanden inte styrkt och inte ens åberopat att oförutsebara omständigheter eller force majeure förelegat som kunde möjliggöra undantag från den ifrågavarande fristen med stöd av artikel 45 andra stycket i domstolens stadga, vilken enligt artikel 53 är tillämplig på förfarandet vid tribunalen.

34 Med beaktande av det ovan anförda, började tidsfristen för att väcka talan att, i enlighet med artikel 101.1 a i rättegångsreglerna, löpa senast den 16 oktober 2009, det vill säga dagen efter det att sökanden senast blev delgiven eller underrättad om kommissionens skrivelse av den 9 oktober 2009. Tidsfristen löpte således ut senast den 29 december 2009, med beaktande av fristen på tio dagar med hänsyn till avstånd och – i enlighet med artikel 101.2 i rättegångsreglerna – förskjutningen av fristen om den löper ut på en lördag, söndag eller lagstadgad helgdag, det vill säga minst en månad och tre dagar innan nu aktuell talan väcktes den 1 februari 2010 mot kommissionens beslut av den 9 oktober 2009.

35 Av detta följer att aktuell talan, i den del den avser ogiltigförklaring av beslutet i skrivelse av den 9 oktober 2009, ska anses väckt för sent och således avvisas, utan att det finns anledning att granska de andra invändningarna om rättegångshinder som kommissionen har anfört.

Huruvida sökanden har ett berättigat intresse av att få yrkandena riktade mot kommissionens beslut av den 1 december 2009 prövade

Föremålet för yrkandena riktade mot kommissionens beslut av den 1 december 2009

36 Parterna är oense om huruvida yrkandena riktade mot kommissionens beslut av den 1 december 2009 i huvudsak avser ett tyst avslag på den bekräftande ansökningen (nedan kallad det tysta avslaget).

37 I detta hänseende konstaterar tribunalen i förevarande fall för det första att kommissionen i sin skrivelse av den 1 december 2009 uppgav att den inte var i stånd att besvara den bekräftande ansökan inom den föreskrivna tidsfristen. I skrivelsen har kommissionen även angett att sökanden, med stöd av artikel 8.3 i förordning nr 1049/2001, hade rätt att väcka talan vid tribunalen eller framföra klagomål till ombudsmannen. Med beaktande av själva lydelsen i skrivelsen av den 1 december 2009, finner därför tribunalen att kommissionen, förutom att själv finna det nödvändigt att konstatera att den inte var i stånd att besvara den bekräftande ansökan inom den föreskrivna tidsfristen inklusive förlängning, dessutom har påmint om möjliga rättsmedel enligt artikel 8.3 i förordning nr 1049/2001 för det fall institutionen inte besvarar

en bekräftande ansökan. Tribunalen finner följaktligen, i likhet med det sökanden har anfört i repliken, att kommissionen i skrivelse av den 1 december 2009 i huvudsak tillstod – genom att som en biåtgärd underrätta sökanden om att denna kunde ”räkna med ett detaljerat svar från kommissionen inom den närmsta tiden” – att den inte var i stånd att besvara den bekräftande ansökan och att denna omständighet kunde bli föremål för rättslig prövning.

38 För det andra framgår det av fast rättspraxis att varken domstolen eller tribunalen i princip godtar att ren tystnad från en institutions sida – i avsaknad av sådana uttryckliga bestämmelser som fastställer en tidsfrist inom vilken ett beslut ska anses ha fattats av den institution som anmodats att ta ställning, och som anger vad beslutet ska anses innehålla – jämställs med ett beslut, utan att det rättsmedelssystem som inrättats genom FEU-fördraget ifrågasätts (domstolens dom av den 9 december 2004 i mål C-123/03 P, kommissionen mot Greencore, REG 2004, s. I-11647, punkt 45, förstainstansrättens dom av den 13 december 1999 i de förenade målen T-189/95, T-39/96 och T-123/96, SGA mot kommissionen, REG 1999, s. II-3587, punkt 27, av den 13 december 1999 i de förenade målen T-190/95 och T-45/96, Sodima mot kommissionen, REG 1999, s. II-3617, punkt 32, och av den 9 september 2009 i mål T-437/05, Brink’s Security Luxembourg mot kommissionen, REG 2009, s. II-3233, punkt 55).

39 Det framgår emellertid av artikel 8.3 i förordning nr 1049/2001 att lagstiftaren har föreskrivit att om inget besked ges av institutionen inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 8.1 och 8.2 i nämnda förordning för behandling av bekräftande ansökningar, ska ansökan anses ha avslagits.

40 I artikel 8.3 i förordning nr 1049/2001 fastställs således uttryckligen en frist vid utgången av vilken den aktuella institutionen ska anses ha antagit ett tyst beslut, om

något beslut inte fattats som svar på den bekräftande ansökan. Vidare definieras även beslutets innehåll i denna artikel, det vill säga att det rör sig om ett avslag.

41 För det tredje har lagstiftaren, fortfarande i artikel 8.3 i förordning nr 1049/2001, uttryckligen föreskrivit att det tysta avslaget kan bli föremål för sökandens talan i enlighet med bestämmelserna i FEU-fördraget.

42 Följaktligen ska, i enlighet med ovan i punkt 38 nämnda rättspraxis, institutionens tystnad avseende en bekräftande ansökan likställas med ett tyst beslut om avslag som kan bli föremål för talan i enlighet med bestämmelserna i artikel 263 FEUF.

43 Mot bakgrund av det som konstaterats ovan, finner tribunalen att yrkandena om ogiltigförklaring riktade mot kommissionens beslut av den 1 december 2009 ska tolkas så, att de avser ogiltigförklaring av det tysta avslaget till följd av kommissionens underlåtenhet att besvara den bekräftande ansökan, en underlåtenhet som kommissionen själv konstaterade i nämnda skrivelse.

Sökandens berättigade intresse av att få yrkandena om ogiltigförklaring riktade mot det tysta avslaget prövade

44 Enligt artikel 113 i rättegångsreglerna får tribunalen när som helst efter att ha hört parterna pröva, ex officio, om talan ska avvisas till följd av att det föreligger ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas. I förevarande fall anser sig tribunalen ha fått tillräcklig information genom de handlingar som ingetts och de förklaringar som parterna lämnat under det skriftliga förfarandet. Det saknas följaktligen anledning att inleda ett muntligt förfarande.

45 Enligt fast rättspraxis utgör ett bristande berättigat intresse av att få saken prövad ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas, vilket unionsdomstolen kan pröva ex officio (se förstainstansrättens dom av den 28 september 2004 i mål T-310/00, MCI mot kommissionen, REG 2004, s. II-3253, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

46 Tribunalen påpekar i detta hänseende att sakprövningsförutsättningarna ska bedömas, med reservation för den skilda frågan om huruvida ett berättigat intresse av att få saken prövad inte längre föreligger, vid tiden för talans väckande (se förstainstansrättens dom av den 21 mars 2002 i mål T-131/99, Shaw och Falla mot kommissionen, REG 2002, s. II-2023, punkt 29 och där angiven rättspraxis). I den goda rättskipningens intresse ska den tidpunkt vid vilken sakprövningsförutsättningarna bedöms likväl inte hindra tribunalen från att fastslå att anledning saknas att döma i saken, om sökanden, som ursprungligen hade berättigat intresse av att få saken prövad, inte längre har något eget intresse av att det angripna beslutet ogiltigförklaras på grund av en händelse som inträffade efter det att talan hade väckts. För att en sökande ska kunna fortsätta att driva en talan om ogiltigförklaring av ett beslut, måste han eller hon nämligen bibehålla ett eget intresse av att det omtvistade beslutet ogiltigförklaras (förstainstansrättens beslut av den 17 oktober 2005 i mål T-28/02, First Data m.fl. mot kommissionen, REG 2005, s. II-4119, punkterna 36 och 37, och förstainstansrättens dom av den 9 juli 2008 i mål T-301/01, Alitalia mot kommissionen, REG 2008, s. II-1753, punkt 37). Om sökandens berättigade intresse av att få saken prövad upphör under förfarandets gång kan ett avgörande i sak av tribunalen annars inte medföra någon fördel för honom eller henne (domstolens dom av den 7 juni 2007 i mål C-362/05 P, Wunenburger mot kommissionen, REG 2007, s. I-4333, punkt 43, och domen i de ovannämnda förenade målen Co-Frutta mot kommissionen, punkt 44).

47 Det är i förevarande fall ostridigt att sökanden, då talan i nu aktuellt mål väcktes, som svar på den bekräftande ansökan enbart hade mottagit skrivelsen av den 1 december 2009, i vilken kommissionen i huvudsak upplyste om att det förelåg ett tyst avslagsbeslut. Följaktligen hade sökanden nämnda dag ett berättigat intresse av att få saken prövad, och talan kunde tas upp till sakprövning.

48 Det är emellertid även ostridigt att kommissionen, efter sin skrivelse av den 1 december 2009 (se punkt 14 ovan), besvarade den bekräftande ansökan i skrivelse av den 29 april 2010 på ett uttryckligt och slutligt sätt, och i detta hänseende gav sökanden tillgång till nya handlingar i akten rörande avtalet utan att för den skull ge fullständig tillgång. Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 9 juli 2010, väckte sökanden emellertid talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 29 april 2010.

49 I övrigt framgår det av de grunder sökanden har åberopat i repliken av den 5 juli 2010 att denna, efter kommissionens beslut av den 29 april 2010, inte avsåg att anpassa de yrkanden om ogiltigförklaring som den har framställt i nu aktuellt mål. I repliken upplyste tvärtom sökanden uttryckligen tribunalen om att den hade beslutat att väcka ny talan avseende kommissionens beslut av den 29 april 2010, vilket den gjorde den 9 juli 2010, med stöd av artikel 263 FEUF, såsom framgår av punkt 48 ovan.

50 Följaktligen finns det inte längre anledning att döma i nu aktuellt mål avseende det tysta avslaget, eftersom sökanden inte längre har ett eget intresse av en ogiltigförklaring av nämnda beslut med anledning av kommissionens beslut av den 29 april 2010 som svar på den bekräftande ansökan. Sökanden har för övrigt yrkat att det sistnämnda beslutet ska ogiltigförklaras i mål T-300/10, Internationaler Hilfsfonds mot kommissionen, som är anhängigt vid tribunalen. Genom beslutet av den 29 april 2010 har kommissionen i själva verket uttryckligen besvarat den bekräftande ansökan, vilket sökanden inte bestrider, och har därför underförstått återkallat det tysta avslaget.

51 Av det ovan anförda följer att nu aktuell talan, utan att det finns anledning att bedöma om den nya grund som sökanden har åberopat i skrivelse av den 20 juli 2010 (se punkt 17 ovan) kan prövas, ska avvisas i den del den riktas mot kommissionens beslut

av den 9 oktober 2009. I den del talan riktas mot det tysta avslaget har den förlorat sitt föremål.

Rättegångskostnader

52 Det ska först erinras om att tappande part enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har tappat målet, eftersom dess talan om ogiltigförklaring ska avvisas i den del den riktas mot kommissionens beslut av den 9 oktober 2009. Sökanden ska följaktligen bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader vad avser yrkandena om ogiltigförklaring av nämnda beslut.

53 Vidare ska tribunalen, enligt artikel 87.6 i rättegångsreglerna, i mål där det inte finns anledning att döma i saken, besluta om kostnader enligt vad den finner skäligt.

54 I förevarande fall finns det – vad avser omständigheten att talan har förlorat sitt föremål i den del den är riktad mot det tysta avslaget – anledning att konstatera dels att kommissionen själv uttryckligen medgett i sin skrivelse av den 1 december 2009 att den inte var i stånd att vid utgången av den i artikel 8 i förordning nr 1049/2001 föreskrivna fristen, nämligen den 1 december 2009 efter förlängningen i förevarande fall, besvara den bekräftande ansökan. Tvärtemot vad kommissionen har gjort gällande i nämnda skrivelse – det vill säga att sökanden kunde räkna med ett detaljerat svar

”inom den närmsta tiden” – antogs det bekräftande beslutet först den 29 april 2010, det vill säga nästan fem månader efter det att skrivelsen av den 1 december 2009 skickades, vilken mottogs av sökanden den 2 december 2009. Beslutet antogs således mer än två och en halv månader efter utgången av den tidsfrist inom vilken sökanden kan väcka talan om ogiltigförklaring i enlighet med bestämmelserna i artikel 263 FEUF för att, med stöd av artikel 8.3 i förordning nr 1049/2001, bestrida lagenligheten av det tysta avslaget på den bekräftande ansökan. Eftersom det inte ankommer på tribunalen att uttala sig om huruvida sökandens val att väcka ny talan mot kommissionens beslut av den 29 april 2010 var välgrundat jämfört med om den i stället hade anpassat sina yrkanden i nu aktuellt mål till detta beslut, kan tribunalen inte beakta denna omständighet när den beslutar om rättegångskostnaderna med stöd av artikel 87.6 i rättegångsreglerna.

55 Med beaktande av de faktiska omständigheterna i det enskilda fallet och särskilt den omständigheten att kommissionen uttryckligen överskridit sin frist enligt artikel 8 i förordning nr 1049/2001 för att besvara den bekräftande ansökan – med följden att sökanden inte hade någon annan möjlighet än att väcka aktuell talan mot det tysta avslaget för att tillvarata sina rättigheter – ska kommissionen förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader med anledning av yrkandena om ogiltigförklaring riktade mot det tysta avslaget.

56 Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna ska slutligen medlemsstater som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Således ska Konungariket Danmark bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

1) Talan om ogiltigförklaring avvisas i den del den riktas mot kommissionens beslut av den 9 oktober 2009.

2) Det saknas anledning att döma angående Internationaler Hilfsfonds eV:s yrkanden om ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens tysta avslag på dess ansökan av den 15 oktober 2009 om tillgång till handlingar rörande avtalet LIEN 97-2011.

3) Internationaler Hilfsfonds ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader kommissionen har haft med anledning av yrkandena om ogiltigförklaring, i den mån de riktas mot kommissionens beslut av den 9 oktober 2009.

4) Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som Internationaler Hilfsfonds har haft med anledning av yrkandena om ogiltigförklaring, i den mån de riktas mot kommissionens beslut av den 1 december 2009.

5) Konungariket Danmark ska bära sina rättegångskostnader.

Luxemburg den 24 mars 2011

E. Coulon — I. Pelikánová

Justitiesekreterare — Ordförande